

# Rozważania: piątek 2 tygodnia Wielkiego Postu

Rozważanie na piątek drugiego tygodnia Wielkiego Postu.

Proponowane tematy: winnica, obraz Izraela; porażki są szansami na zbawienie; nasze owoce są chwałą Boga.

- Winnica, obraz Izraela;
- Porażki są szansami na zbawienie;
- Nasze owoce są chwałą Boga.

.....

PEWIEN CZŁOWIEK „założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał” (Mt 21,33). Po jakimś czasie wysłał swoje sługi, by zebrali plony, które należały do niego. Niespodziewanie jednak rolnicy jednych pobili, a innych zabili. Właściciel winnicy postanawia więc wysłać własnego syna, myśląc, że w ten sposób „uszanują mojego syna” (Mt 21,37). Dzierżawcy jednak rozumują zupełnie inaczej. Ponieważ jest to dziedzic, sądzą, że zabijając go, będą mogli zatrzymać sobie jego dziedzictwo na zawsze. I tak też czynią.

W tej przypowieści Jezus opisuje historię Izraela, który - mówiąc słowami Chryzostoma - wielokrotnie plami „swoje ręce krwią”<sup>[1]</sup> proroków posłanych przez Boga. Obraz winnicy opowiada z jednej strony o ciągłych

wysiłkach Pana, aby Jego lud przynosił owoce, a z drugiej strony o wielokrotnym odrzuceniu przez ludzi, zwłaszcza przez władców ludu. Obecni arcykapłani i faryzeusze natychmiast zrozumieli, że „o nich mówi” (Mt 21,45). A ich reakcja wobec słów Jezusa jest podobna do reakcji rolników z przypowieści: chociaż „chcieli Go pochwycić”, nie zrobili tego w tej chwili z obawy przed tłumami, „ponieważ miały Go za proroka”.

Jednakże, „rozczarowanie Boga z powodu niegodziwego zachowania ludzi nie jest ostatnim słowem! Widać w tym wielką nowość chrześcijaństwa: Boga, który, choć rozczarowany naszymi uchybieniami i naszymi grzechami, nie cofa swego słowa, nie wycofuje się, a zwłaszcza nie szuka pomsty (...). Pilna potrzeba odpowiedzi owocami dobra na wezwanie Pana, który wzywa nas, abyśmy stali się Jego winnicą,

pomaga nam zrozumieć, na czym polega nowość i oryginalność chrześcijaństwa”<sup>[2]</sup>.

---

ABY WYJAŚNIĆ znaczenie przypowieści, Jezus odwołuje się do Psalmu 117: „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana: cudem jest w oczach naszych” (Ps 118, 22-23). Jest to psalm wielkanocny par excellence, który śpiewa się lub, którym się modli podczas liturgii Wigilii Paschalnej. Śmierć Syna, która wydaje się ostateczna i niezrozumiała, staje się drogą Zmartwychwstania. W Bożych planach porażki są jednocześnie szansami na zbawienie i życie.

Historia Józefa, na przykład, jest również historią odrzucenia i złego traktowania. Chociaż jego bracia nie

zabijają go, zostaje zdradzony i sprzedany kupcom za dwadzieścia srebrników. Te okoliczności pozwolą Józefowi dotrzeć do Egiptu, stać się ważnym człowiekiem, a synom Jakuba przetrwać. Opowieść podkreśla niewierność Izraela, ale przede wszystkim pokazuje Boży sposób wyprowadzania dobra ze zła. To, co wydawało się bezsensownym złem, okazało się kluczem do zbawienia Izraela.

To samo powtarza się w przypadku Jezusa. Istnieje określony plan, który człowiek odrzuca, ale Bóg szuka nowego rozwiązania, aby nas uratować. Pan zawsze będzie szukał sposobu, by nas podnieść z naszych upadków. „Nasz Ojciec Bóg, kiedy powracamy do Niego ze skruchą, przemienia naszą nędzę w bogactwo, a naszą słabość w moc. A cóż dopiero zgotuje nam, jeżeli Go nie opuścimy, jeżeli będziemy przy Nim każdego dnia, jeżeli codziennie kierować

będziemy do Niego słowa miłości  
potwierdzone czynami, jeżeli prosić  
Go będziemy o wszystko, ufni w Jego  
wszechmoc i w Jego miłosierdzie?”<sup>[3]</sup>.

---

PRZYPOWIEŚĆ jest podobna do  
pieśni o winnicy proroka Izajasza  
(por. Iz 5, 1-7). Starannie  
pielęgnowana winnica nie przynosi  
oczekiwanych owoców: „Spodziewał  
się, że wyda winogrona, lecz ona  
cierpkie wydała jagody”. Zamiast  
smacznych winogron, z jej gałęzi  
wyrastają gorzkie owoce. Wtedy Bóg  
zadaje sobie pytanie: „Co jeszcze  
miałem uczynić winnicy mojej, a nie  
uczyniłem w niej?” Pewien Ojciec  
Kościoła powiedział: „Cóż za  
niewdzięczna ziemia! To, co miało  
dać swemu panu słodki owoc,  
przebiło go ostrymi cierniami.  
Czuwaj więc, aby twoja winnica nie  
wydała cierni zamiast krzewów, aby

twoje winogrona nie dały octu  
zamiast wina”<sup>[4]</sup>  .

Bóg oczekuje od nas owoców nie  
dlatego, że ich potrzebuje, ale  
dlatego, że Jego chwałą jest szczęście  
ludzkości. Najbardziej pożądana dla  
Niego jest niewątpliwie nasza miłość.  
Z pewnością niejednokrotnie i my  
byliśmy jak winnica w pieśni  
proroka lub jak rolnicy w  
przypowieści. „Jeśli każdy z nas zrobi  
rachunek sumienia, zobaczy, ile razy  
(...) wypędzał proroków. Ile razy  
mówił do Jezusa: «Odejdź», ile razy  
chciał ratować sam siebie, ile razy  
myśleliśmy, że to my jesteśmy tymi  
sprawiedliwymi”<sup>[5]</sup>  .

Dlatego św. Josemaría pisał:  
„Pozwólcie, że podkreślę to, co mam  
wryte w sercu: bądźcie wierni.  
Dzięki wierności nasza służba  
duszom i Świętemu Kościołowi  
przyniesie obfite owoce duchowe”<sup>[6]</sup>  .  
Możemy zwrócić się do Maryi, która

jest płodną matką, ponieważ była posłuszna Duchowi Pana, który zawsze znajduje nowe sposoby przynoszenia owoców.

---

<sup>[1]</sup> Św. Jan Chryzostom, *Homilie o ewangelii św. Mateusza*, 68, 1-2.

<sup>[2]</sup> Franciszek, *Anioł Pański*, 8-X-2017.

<sup>[3]</sup> Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, 309.

<sup>[4]</sup> Święty Maksym z Turynu, *Kazanie na uroczystość świętego Cypriana*.

<sup>[5]</sup> Franciszek, *Homilia*, 1-VI-2015.

<sup>[6]</sup> Św. Josemaría, *List 2*, nr. 46.

---



[dev.opusdei.org/pl-pl/meditation/  
rozwazania-piatek-2-tygodnia-  
wielkiego-postu/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-piatek-2-tygodnia-wielkiego-postu/) (13-08-2025)